

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy: 394. 2i

Hely:

Idő: 1957. 11

Személy:

Helyszám:

Határtalan lelkesedéssel emlékezett meg egész népünk és ifjúságunk 1848. március 15-éről

A felszabadulás óta 1951 március 15-én hetedszer ünnepeljük szabadon a márciusi fiatalokat, a márciusi szabadságharcot. A Múzeum-kertbe egymás után jöttek az üzemek, iskolák, kerületek, néphadseregünk fiataljainak küldöttei, hogy több mint egymillió magyar ifjú nevében emlékezzenek a száz évvel ezelőtti márciusi fiatalokra, hogy hilet tegyenek szabadságunk meghozója és oltalmazója, a hatalmas Szovjetunió és népünk legjobb barátja, a bölcs Sztálin mellett, hogy kifejezzék: a magyar ifjúság a Dolgozó Ifjúság Szövetségébe tömörülve felsorakozik a Párt és Rákosi Mátyás elvtárs mögé.

A magyar ifjúság ünnepére eljöttek a Magyarországon tartózkodó szovjet küldöttség tagjai is Nyikityin akadémikus vezetésével. A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége nevében Dénes István elvtárs vett részt az ünnepségen. Gosztonyi Jánosnak, a DISZ Központi Vezetősége titkáranak üdvözlő szavai után Ladányi Ferenc, a Magyar Népköztársaság érdemes művésze szavalta el Petőfi költeményét, a „Nemzeti dal”-t.

Ezután Kádas István elvtárs, a DISZ Központi Vezetőségének titkára mondta el ünnepi beszédét.

A nagy feladatok előtt álló magyar ifjúság nemcsak azért jött erre a történelmi helyre, hogy büszkén megemlékezzenek dicső elődeiről, hanem azért is, hogy életükből, nagyszerű tetteikből erőt merítsen a további harcok megvívásához. A márciusi ifjúság nemcsak a forradalom elindításában, hanem a hősi harcokban is példát mutatott.

A szabadságharc csatáerein tetelkkel bizonyították be, hogy a haza, a nép ügye számukra még az életüknél is fontosabb.

De a nemzetközi reakció összefogása erősebb volt akkor.

Március 15-ét mi azóta ünnepeljük szabadon, amióta népünk is szabad. Petőfi verseit azóta szavaljuk szabadon, Vasvári, Tancsics és a többiek példáját azóta idézzük, mióta a nagy Szovjetunió dicsőséges hadserege le-törte kezünkről a rabság bilincseit. Ezért ünnepeljük április 4-ét, hazánk felszabadulásának ünnepét március 15-e testvérünnepeként. Azóta március 15-e és április 4-e szorosán egybe-torrt ünnepe nemzetünknek.

A Magyar Dolgozók Pártja II. Kongresszusa azt a feladatot állította népünk elé, hogy az eddig végzett munkánk fokozásával minél előbb le-rakjuk hazánkban a szocializmus alap-jait. A jövő építésének tervei mellett azonban nem szabad megfeledkez-nünk arról, hogy nemcsak 1848-ban voltak, hanem ma is vannak, akik nem

akarják, hogy szabadon éljen a dol-gozó nép.

Akkor a Habsburgok akarták, ma az amerikai tőkés urak akarják hazánkat gyarmattá tenni, verej-tékes munkánk gyümölcseit fene-ketlen pénzeszsájkukba süllyesz-teni.

Az imperialisták aljas terve nem sikerülhet, azért, mert a hazánkat fel-szabadító és eredményeink elérésében támogató Szovjetunió és a szeretett Sztálin elvtárs igaz barátja népünk-nek, S ahol Sztálin van, ott a győze-lem.

Sztálin elvtárs és Rákosi elvtárs nevét zúgják a fiatalok és még me-leggyebb lett az ünneplés, még harsá-nyabb az éljenzés, amikor Makszim Tank, a Sztálin-díjas bjelorusz költő, a Szovjetunió Békevédelmi Tanácsá-nak tagja lépett a mikrofonhoz.

Engedjék meg, hogy átadjam a magyar nép nemzeti ünnepén a Ma-

gyar-Szovjet Barátsági Hónap alkal-mából idejött szovjet küldöttség, a tudomány, a termelés élenjárói és az írók szívőbőjővő baráti üdvözlését.

A szabadsáért, a fényes jövőért vívott harc csatamezején esett el a 48-as forradalom és a magyar nép nagy költője, Petőfi Sándor. Tántorit-hatatlan, félelmet-nem ismerő szabad-ságharcos volt. Ezért szeretjük mi mindnyájan, ezért drága nekünk Pe-

tőfi neve — mondta többek között Tank elvtárs. — A hazai lángoló szí-vével szerette hazáját és gyűlölte el-lenségeit. Hazája felszabadításának áldozta egész életét és dalait. — amelynek csengő szavát örökké meg-örzi szívében a magyar nép és min-den barátja.

Nagy lelkesedéssel fogadták a fiata-lok azt a bejelentést, hogy a Sztálin-díjas költő bjelorusz nyelvű fordítá-sában elmondja Petőfi Sándor „Nem-zeti dal” című költeményét.

A lelkes ünnepség után a Himnusz hangjai esendültek fel, majd a fiata-lok a Petőfi-térre vonultak, hogy meg-koszorúzzák Petőfi Sándor szobrát.

A Himnusz hangjai után elsőknek a Magyar Dolgozók Pártja Központi Ve-zetősége koszorúját helyezte el Révai József elvtárs, népművelési miniszter, a Központi Vezetőség Titkárságának tagja. A szovjet küldöttség nevében Vaszilij Nyikityin elvtárs és Alekszand-

ra Balasova elvtárs koszorúzták meg Petőfi szobrát. Bacsó Ferenc elvtárs, a DISZ főtítkárhelyettese helyezte el a magyar fiatalok koszorúját a szobor alatt. A honvédség nevében Janza Károly vezérőrnagy bajtárs, miniszter-helyettes koszorúzták meg a szobrot. Utána sorra megkoszorúzták Petőfi szobrát a különféle társadalmi és tö-megszervezetek, valamint a kerületek és üzemek dolgozóinak, fiataljainak képviselői.